ವಿಷಯಗಳ ಗಡಿಯನ್ನು ಮೀರಲು ಪತ್ರದ ಪ್ರಯಾಣ

ಚಂದ್ರಿಕಾ ಸೋನಿ

ವಿಷಯಗಳ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಮುರಿದಾಗ ಅಥವಾ ಮಸುಕಾಗಿಸಿದಾಗ ಕಲಿಕೆಯು ಅಪಾರ ಖುಷಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲೇ-ಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಏನೇ ಅದರೂ. ಹೀಗೆ ವಿಷಯಗಳ ಗಡಿಯೊಳಗೆ ಹಿಡಿದಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ವಿಷಯಗಳ ನಡುವಿನ ಗಡಿಯನ್ನು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಸಂಗೀತ ಬರೆಯುವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿನ ತಂಗಾಳಿಯು ಕಾಣಿಸೀತು. ಹಿಂದಿ ಬರೆಯುವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿನ ಎಳೆ ಪತ್ತೆಯಾದೀತು. ಬುಟ್ಟಿಯಿಂದ ನಾಪತ್ತೆಯಾಗಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣುಗಳು ಪರಿಸರದ ನೋಟ್ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣಸಿಕ್ಕೀತು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳು ಎಷ್ಟು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹೆಣೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆ ಕಗ್ಗಂಟನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ, ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದರೆ ಎರಡನ್ನೂ ಬೆರೆಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ನನಗೆ ಮೂರನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಒಂದು ಸುಂದರ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ವಿಶೇಷ ಒಡನಾಟದ ಅನುಭವ ನೀಡಿದ್ದ ಆ ತರಗತಿಗೆ ನಾನು ಪ್ರತಿದಿನ ಕನಿಷ್ಠ ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದಿನಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಸಲ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಉಂಟು.

ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಪರಿಸರ ಅಧ್ಯಯನ (Environmental Studies) ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ-ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದಿ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಅದೇ ಮೊದಲ ಸಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ, ಭಾಷೆಯ ಸಂಕೀರ್ಣತೆ ನನ್ನನ್ನು ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡು ಮಾಡಿದರೆ, ಕೆಲವು ಬಾರಿ, ಬೋಧನೆಗೆ ಹೊಸ ದಿಕ್ಕನ್ನೇ ತೋರಿಸಿ ನನಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಪರಿಸರ ಅಧ್ಯಯನದಂಥ ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಬೋಧನೆಗೆ ನನಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಆಶಯಗಳಿದ್ದರೆ, ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳ ಬೋಧನೆಗೆ ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಪರಿಸರ ಅಧ್ಯಯನ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಅಂತರ ಇಳಿಕೆ (Ghatati Dooriyan – ಸಂಪರ್ಕದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಇಳಿಕೆ ಮಾಡುವುದು), ಹಿಂದಿಯ ಮೈತ್ರಿ ಬಾಘ್ (ಪತ್ರ ಬರೆಯುವ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತ Maitri Bagh) – ಈ ವಿಷಯಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಅತ್ತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಸಂಚಾರಿ ದೂರವಾಣಿ ಸಂವಹನದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಪತ್ರ ಬರೆಯುವುದು, ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾರಿವಾಳಗಳು ಓಲೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅಳಿವಿನಂಚಿಗೆ ಸಾಗಿದೆ. ಪತ್ರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಕಾಣುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಅದರ ಬಳಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಪತ್ರ ಬರೆಯುವ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ರವಾನಿಸುವುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿ-ಕೊಡುವುದು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಪುರ ಕಟ್ಟಿದಷ್ಟೇ ಸವಾಲಿನ ಕೆಲಸ. ಇನ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಪತ್ರ ಅಥವಾ ಅಂಚೆ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಇರದ ಮಕ್ಕಳು ಅವುಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿದಾರು? ಆದರೆ, ರಕ್ಷಾಬಂಧನ ಅಥವಾ ಮದುವೆ ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಒಯ್ಯಲು ಬಳಸುವ ಉದ್ದದ ಲಕೋಟೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತ. ಇಷ್ಟಾದರೂ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪತ್ರಗಳ ರವಾನೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುವುದು ಎಂದು ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಹಿಂದಿಯ 'ಮೈತ್ರಿ ಬಾಘ್' ಪಾಠ ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ಇದು ನನಗೊಂದು ದಾರಿ ತೋರಿಸಿತು. ಆ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಮಾವ ಒಂದು ಪತ್ರದ ಮೂಲಕ ಮೈತ್ರಿ ಬಾಘ್

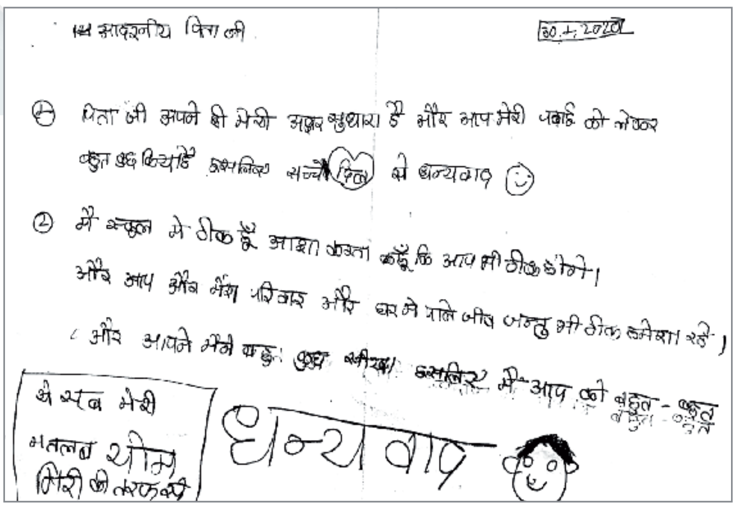

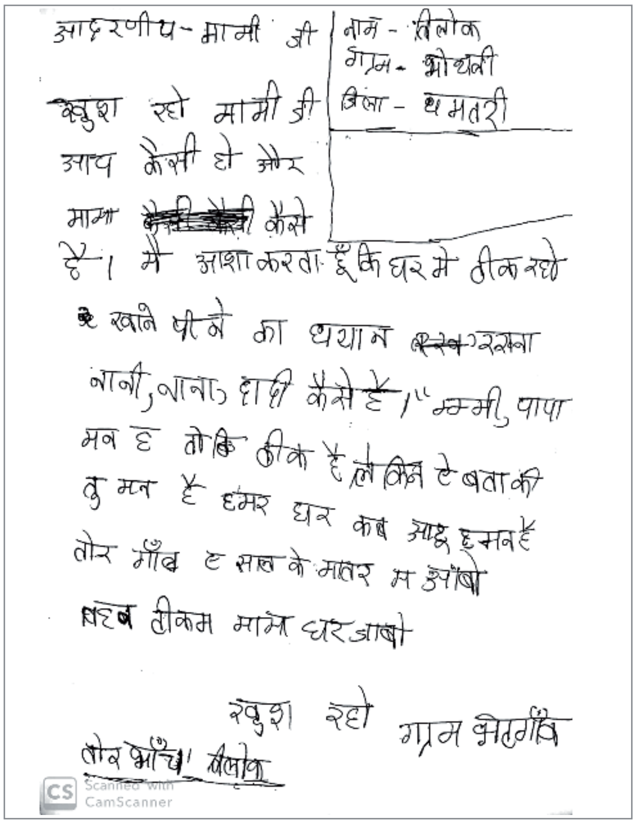

आदरणीय - मामी जी
नाम - तिलोक
ग्राम - भोथली
जिला - धमतरी

खुश रहो मामी जी
आप कैसी हो और
मामा कैसे
है। मै आशा करता हूँ कि घर मे ठीक रहो
खाने पीने का ध्यान रखना
नानी, नाना, दादी कैसे है। मम्मी, पापा
मन ह तोकि ठीक है [illegible] बताकी
तु मन है हमर घर कब आहु हमनहे
तोर गाँव ह सब के मातर म आबो
बहन तीकम मामा घर आबो
खुश रहो ग्राम भोथली
तोर भाँचा तिलोक

CS Scanned with CamScanner

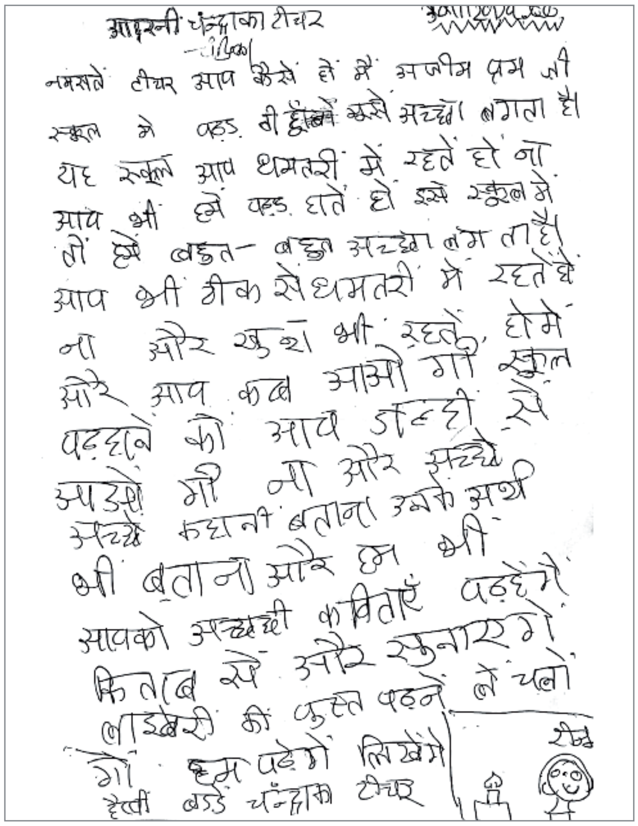

आदरणी चंद्रकला टीचर
नमस्ते टीचर आप कैसे हो मैं अजीम प्रेम जी
स्कूल मे पढ़ रही हूँ [illegible] अच्छा लगता है
यह स्कूल आप धमतरी मे रहते हो ना
आप भी [illegible] पढ़ाते हो इस स्कूल मे
तो [illegible] बहुत - बहुत अच्छा लगता है
आप भी ठीक से धमतरी मे रहते हो
ना और खुश भी रहते हो मैं
और आप कब आओगे स्कूल
पढ़ाने को आप जल्दी से
आइयेगी ना और अच्छे
अच्छे कहानी बताना उसके अर्थ
भी बताना और हम भी
आपको अच्छी कविताएँ पढ़ेंगे
और सुनाएंगे
किताब से और
लाइब्रेरी की पुस्तक पढ़ने ले चलो
गे हम पढ़ेंगे लिखेंगे
[illegible] चंद्रकला टीचर

ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪಾಠವನ್ನು ಓದಿದ ಬಳಿಕ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ, ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕೆಲವು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಬಳಿಕ ಈ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ರವಾನಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದ್ದಿತು.

ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ರವಾನಿಸಬೇಕಾದರೆ, ವಿಳಾಸ ಬರೆದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಪತ್ರವನ್ನು ಅಂಚೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಗಳು ಎದುರಾದವು. ಪರಿಸರ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಚಿತ್ರವು ತುಂಬಾ ಗೊಂದಲದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಆ ಚಿತ್ರದ ಮೂಲಕ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಪತ್ರವನ್ನು ಅಂಚೆಗೆ ಹಾಕಿದ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೋ ಅಥವಾ ಪತ್ರ ತಲುಪಿದ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೋ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಗಳು ನೆರವಾದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದೇ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲಿನದ್ದಾಗಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ನನಗೆ, 'ಏಕಲವ್ಯ' ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ಖಾತ್ (Khat) ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ನೆನಪಾಯಿತು. ನಾಗಪುರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ತನ್ನ ಅಜ್ಜನಿಗೆ (ಅಜೂಬಾ) ಅಪೂರ್ವ ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗಿ ಬರೆದ ಸುಂದರವಾದ ಸಣ್ಣಕತೆಗಳ ಪುಸ್ತಕವದು. ಅಪೂರ್ವ ತನ್ನ ಅಜ್ಜನ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನದಂದು ಶುಭಾಶಯ ಕೋರಲೆಂದು ಈ ಕತೆ ಬರೆದಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಪತ್ರವು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಜ್ಜನಿಗೆ ತಲುಪಬೇಕು ಎಂದು ಅವಳು ಬಯಸಿದ್ದಳು. ಲಕೋಟೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಎರಡು ಪುಟ್ಟ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ನಗುಮುಖದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅವಳು ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಒಳಗೆ, ಹೂ ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಿದ್ದಳು.

ಅಂಚೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಹಾಕುವಾಗ ಅವಳು, 'ನನ್ನ ದದ್ದು ಹತ್ತಿರ ಬೇಗ ಹೋಗು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ಹೀಗೆ, ನಾಗಪುರಕ್ಕೆ ಪತ್ರದ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕತೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲೂ ಸುಂದರವಾದ ನಗು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಇದನ್ನೇ ಒಂದು ಪಾತ್ರವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಚನೆ ನನಗೆ ಬಂದದ್ದು ಆಗಲೇ.

ನಾವು ಕೆಲವು ಚಂದದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದೆವು. ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳು ಅಂಚೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಾದರು, ಒಂದು ಮಗು ಅಪೂರ್ವಳ ಪಾತ್ರ

ವಹಿಸಿತು, ಇನ್ನೊಂದು ಮಗು ಅಪೂರ್ವಳ ಪತ್ರವಾಯಿತು. ಇತರ ಆರು ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ರವಾನೆಯಾಗಬೇಕಾದ ಇತರ ಅಂಚೆಕಟ್ಟುಗಳು ಮತ್ತು ಪತ್ರಗಳಾದರು. ಎರಡು ಮಕ್ಕಳು ಅಂಚೆಪಾಲಾನ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಅಂಚೆಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಂಚೆ ಚೀಟಿ ಹಚ್ಚುವ ವಿವಿಧ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಾದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸೈಕಲ್ ಮತ್ತು ರೈಲಿನ ಬೋಗಿಗಳಾದರು. ಹೀಗೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ತರಗತಿಯೇ ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿತು. ಇನ್ನುಳಿದ ಮಕ್ಕಳು ಇಡೀ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಖುಷಿಪಟ್ಟರು.

ಅಂಚೆಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗಿನ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರವು ಹೇಗೆ ಬೆದರಿ ಕೂರುತ್ತದೆ, ಇತರ ಪತ್ರಗಳ ಹಿಂದೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಅವಿತಿರುತ್ತದೆ, ರೈಲಿನ ಸದ್ದಿಗೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳುತ್ತದೆ, ಪಾರ್ಸೆಲ್ ಜತೆ ಹೇಗೆ ಸ್ನೇಹ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತದೆ, ನಾಗಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಪತ್ರವು ದೊಡ್ಡ ಅಂಚೆಕಟ್ಟುಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಹೇಗೆ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅಂಚೆಚೀಟಿ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಹೇಗೆ ಕಣ್ಣನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚುತ್ತದೆ? ಹೀಗೆ. ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರತಿ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಉತ್ತಮ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಿದರು, ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ರವಾನೆ ಮತ್ತು ಬಟವಾಡೆಯ ಇಡೀ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು.

ಮಕ್ಕಳ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ಶಾಲೆಯ ಬೆಳಗಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲು ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆವು. ಇದರಿಂದ ಇತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನರಂಜನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಅಂಚೆ ವಿಲೇವಾರಿಯ ಸಂಕೀರ್ಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲೂ ನೆರವಾಗಲಿ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳು ಅತ್ಯುತ್ಸಾಹದಿಂದ ಈ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜಾದರು. ಮುಂದಿನ ಬುಧವಾರದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡುವುದು ಎಂದು ನಿಗದಿಯಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ, ಕಲಿಕೆಯ ಒಂದು ವಿಷಯವು ಹಿಂದಿ ಪಾಠದಿಂದ ತನ್ನ ಪಯಣವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ ಪರಿಸರ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಕಲಿಕೆಯತ್ತ ತಿರುವು ಪಡೆದು, ಬಳಿಕ ಬೆಳಗಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಭೆವರೆಗೆ ಸಾಗಿಬಂದಿತು. ಇಡೀ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಲಿತೆವು. ತಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಬರೆದ ಕೆಲವು ಪತ್ರಗಳಂತೂ ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದವು. ಅಂತಹ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಪೋಷಕರಿಗೆ ನಾವು ಕಳುಹಿಸಿದೆವು. ಅವರಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಚಂದ್ರಿಕಾ ಸೋನಿ ಅವರು ಧಮ್ ತರಿಯಲ್ಲಿನ ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಮ್‌ಜಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಕಲಿಸುವುದು, ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ಕೌಶಲಾಧಾರಿತ ಬೋಧನೆಯ ವಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಅವರ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಗಳು. ಚಂದ್ರಿಕಾ ಸೋನಿ ಅವರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ chandrika.soni@azimpremjifoundation.org

ಅನುವಾದ: **ರೋಹಿಣಿ ಮುಂಡಾಜೆ** । ಪರಿಶೀಲನೆ: **ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಮಂಡೆಕೋಲು**